

Bilaga medföljer.

MIDNATTSDROPPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

AKTUELLT

LÄS I DETTA NR:

ARNE IMSEN
skriver

**ÖPPET BREV
till
LEWI PETHRUS**

IRIS GENBLAD
berättar:

**JAG VAR
KATOLIK**

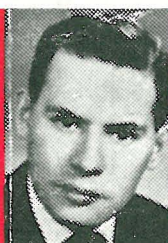
4 pingstpastorer uttalar sig om

MEDLEMSSKAP – FLYTTNINGSBETYG – UTESLUTNING



Stanley
Sjöberg

Ernst
Winblad



Rune
Jonsson

Stig
Norrbj



NR 21

KAMPNUMMER

PRIS 1.10

Midnattsropet —

**organ för andlig
väckelse i dag**

Utkommer med ett 24-sidigt nr
den 1 och ett 20-sidigt nr den
15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Redaktör:
ANDERS B. ANDERSSON

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
talning på postgiro nr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 24: —, halvår 13: —, kvartal
7: —. Lösnummer 1: 10. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.

Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:
Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02,**
31 71 35.

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och
kan ske genom skriftligt medde-
lande till tidningens exp. eller på
postens adressförändringsblankett
nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

H. Hallén Boktr. AB, Jönköping 54800 - 1907

"DEN STRID VI HAVA ATT UTKÄMPA . . ."

"Ty fastän vi vandra i köttet, föra vi dock icke en
strid efter köttet.

Våra stridsvapen äro nämligen icke av köttslig art;
de äro tvärtom så mäktiga inför Gud, att de kunna
bryta ned fästen.

Ja, vi bryta ned tankebyggnader och alla slags höga
bålverk, som uppresas mot kunskapen om Gud, och vi
taga alla slags tankefunder till fånga och lägga dem
under Kristi lydnad.

Och när lydnaden fullt har kommit till väldet bland
eder, då äro vi redo att näpsa all olydnad.

Sen då vad som ligger öppet för allas ögon. Om någon
i sitt sinne är viss om att han hör Kristus till, så må
han ytterligare besinna inom sig, att lika visst som han
själv hör Kristus till, lika visst göra också vi det.

Och om jag än något härutöver berömmar mig, då nu
fråga är om vår myndighet — den som Herren har givit
oss, till att uppbygga eder och icke till att nedbryta —
så skall jag dock icke komma på skam därmed.

Ty vi äro icke nog dristiga att räkna oss till eller jäm-
föra oss med somliga som giva sig själva gott vitsord,
men som äro utan förstånd, i det att de mäta sig allenast
efter sig själva och jämföra sig allenast med sig själva.

Vi för vår del vilja icke berömma oss till övermått,
utan allenast efter måttet av det område som Gud till-
mätte åt oss, när han bestämde att vi skulle nå fram
jämväl även till eder.

Ty vi sträcka oss icke utom vårt område, såsom nådde
vi icke rätteligen fram till eder; vi hava ju redan med
evangelium om Kristus hunnit fram jämväl till eder."

2 Kor. 10: 3—8, 12—14.

PAULUS

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

MARANATA

Organ för andlig väckelse

Nr 21

1 Nov. 1967

Årg. 8

TILL MIDNATTSROPETS LÄSARE

Det gäller en tia

Tidningen Midnattsropet — *den fria protestantismens frimodiga röst i Sverige* — är ett väckelse-, uppbyggelse- och kamporgan. Tidningen representerar en hårt trängd men orädd minoritet väckelsekristna. M a o måste Midnattsropet drivas fram med relativt små resurser under massivt motstånd bl a från den med världen allierade kristenheten.

Midnattsropet har i dag en skara trofasta medarbetare, förebedjare och sympatisörer bakom sig. Det är till er alla jag här främst vänder mig. Ni har med stort intresse följt tidningens utveckling och sett våra strävanden att göra tidningen allt bättre.

Sedan januari 1966 har det skett många framsteg. Tidningen har sedan dess kommit till er två gånger i månaden. Några nummer senare fick tidningen ett nytt utseende och klev, med ett nytt påkostat omslag, fram ett stort steg. I maj detta år utökades sidantalet till 24 en gång i månaden.

Allt detta har varit krävande satsningar, men vi har klarat det ganska bra. Tidningens ställning är i dag relativt god även om den något för snabba takten i utvidgningarna gjort att ekonomin tillfälligt överansträngts. Jag är emellertid övertygad om att denna brist med er medverkan kan avhjälpas på kort tid utan inskränkningar i tidningens nuvarande utseende och utgivning. Säkerligen vill ni alla vara med och eliminera sådana risker.

Arbetet med tidningen måste effektiviseras. Vi kan genom tidningen nå mycket längre, och den har ett budskap, som förtjänar långt större

spridning. Men det kan icke ske utan personliga och ekonomiska uppoffringar. Tidningen skall i princip vara självbärande. För att nå detta mål kommer prenumerationsavgiften att höjas några kronor nästa år. Men *vi ser det som vår uppgift att evangelisera långt utanför vår fasta läsekrets*. För punktaktioner av olika slag måste tidningen inom sin nuvarande ram göras mycket bättre. Bristen på enkel men informativ undervisning om grundläggande frälsnings- och trosfrågor måste snarligen avhjälpas. Ni kan hjälpa oss.

Tidningens stab av fasta medarbetare utökas då en ny aktiv och fördubblad redaktionskommitté samt en andre redaktör knyts till vårt arbete från början av nästa år. Samtliga är väl kända för tidningens läsekrets men kommer att få en samlad presentation i årets sista nummer.

I ständigt kvalitativt och kvantitativt förbättrat skick kan tidningen med gemensamma ansträngningar nå allt flera hem, skolor, mottagningar, arbetsplatser och anstalter. Dessutom hoppas vi att under nästa år kunna ge ut mindre, lättlästa broschyrer i aktuella ämnen. Pånyttfödelse, dop i vatten och Ande, helbrägdagörelse, församlingsgemenskap, Jesu tillkommelse är fortfarande levande frälsningsbudskap värt massspridning.

Vi måste möta den civiliserade nyhedendomen med en *offensiv* insats... Vill du vara med och hjälpa oss med allt detta? *Besvara då denna utmaning med att snarast sända minst den tia Midnattsropet så frimodigt vädjar om. Inbetalningskort medföljer.*

ARNE IMSEN

ÖPPET BREV

Lewi Pethrus
DAGEN

Ärade broder Lewi Pethrus, frid!

Sedan fem år tillbaka finns som bekant en fri församling av Maranatavänner — bortåt femhundra — i Stockholm. Denna församling har allt sedan sin tillkomst haft sitt andliga hem i Viktoriasalen, som p g a pågående saneringar i Stockholms city skattat åt förgängelsen.

Tidningen Dagen har den 30 sept på nyhetsplats en artikel om Viktoriasalens öde. Man får där veta, att ateistiska agitatorer och idealister ur olika folkrörelser under etablissementets skiftesrika era låtit sin visdom flöda från talarstolarna vid nr 19 på Skvalgatan—Tunnelgatan.

I samma sal — Viktoriasalen — har under de sista fem åren döpts omkring tre hundra män och kvinnor till Kristus. För många fler har just denna sal blivit vänd- och samlingspunkt. Här har alltså i årtal pågått en andlig livsrörelse med sällsam kraft och till rik välsignelse för skaror av människor. Men detta går Dagen förbi med total tystnad. Varför?

Rätt ofta har Dagen sk lokalnummer. Då är det tydligen regel, att den kristna frontens lokala aktiviteter inventeras. Vad beror det på, att tidningen saklöst men fördomsfullt förpassar kämpande och mycket aktiva grupper av förkättrade maranatavänner ur spalterna och uppträder som om maranatahopen icke existerade? Är icke dessa människor evangeliskt kristna? Hör dom icke till samhället? Är deras förhållande till pingströrelsen mer exklusivt än ÖM:s, HF:s, Svenska Kyrkans, Frälsningsarméns, Baptistsamfundets, Metodistkyrkans etc., så att de av den anledningen bör diskrimineras? Frågorna är legio och kan mångdubblas, men jag är nöjd om jag kan bevärdigas svar på en principfråga: Kan denna attityd med kända fakta i dagens situation kristet och demokratiskt motiveras? Icke ens Dagen kan väl i längden fortsätta denna strutsolitik och krampaktigt blunda för det faktum, att det efter många års uppoffringar och målmedvetet arbete finns en samlad evangeliskt väckelsekristen skara av Maranatafolk här i landet? Vi har inga tankar på återtag. Maranata har blivit vårt öde. Där vill vi stå samman för att bygga upp lokala församlingar på nytestamentlig grund. Är icke tiden inne för en sund upplösning av en allt igenom okristlig bojkott vi menar ni organiserat? Detta bl a därför att vi häftigt attackerat det vi uppfattar som tydliga avfallstendenser i svensk kristenhet.

Våra möten och alster får icke annonseras i tidningen Dagen. Varför? Är Maranata farligare för pingströrelsen än KDS? Ni uppmuntrar fria evangelister och rörelser i andra delar av världen men väljer att tiga ihjäl en fri evangelisk rörelse inom landets egna gränser. För övrigt har ni nå g o n g å n g lyssnat på våra argument innan ni avvisade oss som annonsörer? Får jag be om en förklaring till detta för en dagstidning mycket ovanliga ställningstagande?

Vi har gång på gång blivit angripna i ledarartiklar. Personligen har jag blivit beljugen och förlöjligad av signaturen LP, men jag har aldrig fått chansen tillbakavisa utgjutelserna. Ty dessa utfall har byggts upp med osanningar och beskyllningar och kan icke karakteriseras som annat än tarvliga utgjutelser. Är det icke ett etiskt minimikrav man har all rätt ställa på en publicist detta, att han skall bereda en angripen möjlighet att försvara sig? Gäller icke detta för Dagen? I en kristen dagstidning i en fri stat borde väl denna generositet räcka till även för en bångstyrig kristen minoritet med fullt ärliga och öppet redovisade avsikter. Är det icke på sin plats att det blir en uppmjukning av umgängesformerna? Jag menar allvarligt och tror detta har mer med sinne än ideologi att göra.

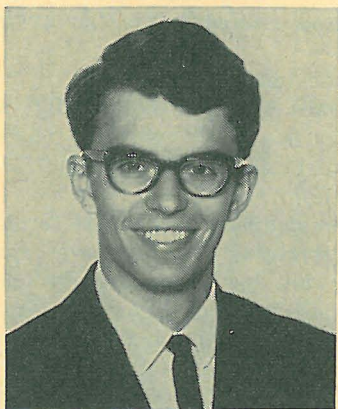
Det finns naturligtvis många andra funderingar värda några rader i detta brev, men jag vore synnerligen tacksam om ovanstående ansågs böra uppmärksammas med ett skriftligt svar.

Stockholm d 13/10.67

Broderligen



FINN ARNE IMSEN



Bo Ljungberg

"Sanningen skall göra eder fria . . ."

Ett personligt vittnesbörd

"Men bland fariseerna var en man som hette Nikodemus, en av judarnas rådsherrar. Denne kom till Jesus om natten och sade till honom: 'Rabbi, vi veta att det är från Gud du har kommit såsom lärare; ty ingen kan göra sådana tecken som du gör, om icke Gud är med honom.' Jesus svarade och sade till honom: 'Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Om en människa icke bliver född på nytt så kan hon icke få se Guds rike.' Nikodemus sade till honom: 'Huru kan en människa födas, när hon är gammal? Icke kan hon väl åter gå in i sin moders liv och födas?' Jesus svarade: 'Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Om en människa icke bliver född av vatten och ande, så kan hon icke komma in i Guds rike?'" Joh. 3: 1—5.

Nikodemus var en stor man på sin tid. Han var berömd och lärd. Folk vände sig efter honom, då han gick fram på gatan. Hade han levat i dag skulle han säkert varit telogie, filosofie och psykologie professor i Uppsala och inneha hedersdoktorat vid andra kände universitet runt världen. Man tycker att han hade all anledning att känna sig nöjd med tillvaron.

Trots allt detta kom han till Jesus.

Han kom om natten, kanske av rädsla för vad folk skulle säga om de såg honom.

Nikodemus ger Jesus komplimanger och hade kanske väntat sig en givande teologisk dialog på hög intellektuell nivå. Men Jesu svar skär rakt igenom och ställer Nikodemus konfunderad och svarslös:

"Om en människa icke bliver född på nytt så kan hon inte få se Guds rike."

● ● ●

Jag vill berätta om en ung man, som levde nära 2000 år senare i Sverige. Han var inte så lärd

och berömd som Nikodemus, men han var ung och såg sig själv i sina karriärplaner, som en enormt uppskattad personlighet. I sin uppfattning var han redan där. Liksom Nikodemus vill han lita till sig själv. —

Denne unge man växte upp i ett gott hederligt hem — hade välmenande föräldrar. Han hade aldrig varit i klammeri med rättvisan; tvärtom — han klarade sig glänsande genom skolan, fick utmärkta betyg och lovord av lärare. Vid varje terminsslut fick han speciella premier och stipendier. Alla förutspådde en lysande framtid. Plugghäst? Nej, han tyckte om att läsa, studierna var det viktigaste i hans liv, men samtidigt ett nöje. Han gillade idrott, spelade i skollagen, seglade, lyssnade på pop-musik och gick på partyn och dansade, precis som alla andra. —

Så hände det!!

Han fick sin stora chans — något han drömt om och hett längtat efter, ett AFS-stipendium till Amerika! —

Han kom till en doktorsfamilj nära Los Angeles i Kalifornien, en kilometer från Disneyland och började gå i Amerikansk Senior High School. Även där klarade han skolan utmärkt.

Han upplevde Amerikas materiella standard: Familjens hus hade 14 rum, 3 enorma badrum, 3 vräkiga lyxbilar, inbyggd diskmaskin, grill i köket. Kryddskåpet såg ut som en klädkammare. På morgnarna hade han att välja mellan 19 olika sorters Corn-Flakes. Pengar fick han så mycket han behövde.

Såsom alla andra stipendiater blev han populär på sin skola och hans amerikanska vänner tävlade att bjuda ut honom till höger och vänster. Han såg filmer i Hollywood, surfade på Stilla Havets vågor och rostade biff på strandpartyn. Han besökte Marineland och såg hoppande valar

och tama delfiner, upplevde en filminspelning i Universal Studios, åkte skidor nära Squaw Valley, harpunerade bläckfiskar, besökte en raketbas, dinerade på flotta restauranger. Han slog runt i China town i San Francisco och red i Mexiko. Han levde ett formidabelt lyxliv och såg sig redan som en karriärdiplomat.

● ● ●

Men han tvingades av vissa omständigheter att börja tänka på LIVET. —

Familjen han bodde hos var mormoner och han diskuterade efterhand allt häftigare med dem. De ville inte att han skulle umgås med ngrer. De hade en helt annan politisk syn, en helt annan religiös syn.

I Sverige hade han ansett sig vara en god, tolerant, kristen lutheran, men plötsligt upplevde han att hans amerikanska familj hade en helt annan uppfattning. Mycket annat av den värld som han byggt upp i Sverige såg han rasa samman bakom och under sig. Han flyttade ifrån mormonfamiljen, och alla hans vänner dunkade honom i ryggen och tyckte det var bra gjort.

om alla materiella ting, som nu driver människorna framåt vore fullbordade? Vad är meningen med livet?" —

Ja, jag hade börjat *tänka*. —

Jag ville vara ärlig och fullständigt uppriktigt med mig själv, men upplevde bara mer och mer av denna fullständiga meningslöshet.

2 januari 1966:

"Jag känner det så att jag måste förstå filosofi för att riktigt förstå allt det andra; jag måste ha en fast grund. Jag håller med Platon, vad jag tror överensstämmer med Aristoteles; Kierkegaard förklarar varför. Jag accepterar deras grundprinciper. Men jag vet varken ut eller in. Jag läser filosofi för att förstå 'allt det andra', läsa böcker på rätt sätt, t. ex. *Varför?* För att lära mig något. *Varför?* För att bli något. *Vad?* *Varför?* Vet inte. *Varför* lever man egentligen? Vad är meningen med det hela?" —

Men på något sätt talade Gud till mig genom sitt Ord. Det står i 1 Kor. 3: 18: "*Ingen bedrage sig själv. Om någon bland eder menar sig vara vis genom denna tidsålders visdom, så blive han*

Bosse Ljungberg, Västeråspojke, 17 år, gymnasist, åkte till USA som AFS-stipendiat. Gick i amerikansk Senior High School i Los Angeles. Levde ljuva livet och såg sig själv som blivande karriärdiplomat. — En dag började han att tänka på meningen med livet. — Läs här om hans upplevelser och hur han kommer hem, börjar gå på Maranathamöten och blir härligt löst och fri. — Börja läs på föregående sida.

Alla var så förstående; alla var på hans sida. Men *han själv* började fundera.

Vad grundade han sin uppfattning på, egentligen? —

Vad sade att han hade rätt? —

Hur kunde han vara säker på att allt inte bara var tvärtom? —

Men värre än detta; han började fundera över sin egen framtid, över meningen med livet, och han var mycket uppriktigt.

● ● ●

Den unge man jag berättar om är jag själv — jag som skriver denna berättelse. Jag berättar om mitt eget liv, och detta inträffade i januari 1966, då jag var 17 år. Jag skrev en mycket noggrann dagbok, och kan i den läsa om hur allt gick till. Låt mig få citera från den dagboken!

Tisdag 13 januari 1966:

"Jag tror att alla 'framsteg' på alla områden så småningom kommer att leda till en perfekt och fullkomlig materiell värld. Vad orsak har då människorna att leva? Vad kommer då att driva dem framåt, om välbstånd redan finns och

en dåre, för att han skall kunna bliva vis." —

Inget fungerade. —

Jag ville söka det sanna, rätta och sköna, men kände mig själv bara allt mer rutten och såg endast mörker.

13 januari 1966:

"Så tomt mitt liv är! Så tomt och utan mening! Jag trodde livet kunde få mening genom kunskap, men det var fel. Det måste finnas en Gud. Men var och hur? Det måste finnas en Gud som kan leda oss arma människor, men hur kan jag finna Honom?"

1 februari 1966:

"Jag går omkring om dagarna nu och TÄNKER. Jag vill komma till klarhet med livet, jag vill fylla min tomma själ (*ja, jag känner det så!*) med något vackert och meningsfullt, något som leder mig. Jag är nedstämd och orolig." —

En god vän vid namn Marc tog hand om mig och jag fick följa med på en luthersk utflykt. Där hörde jag talas om hur Jesus Kristus hade ändrat människors liv, och när jag hörde vittnandet och genom att läsa Bibeln förstod jag

att de hade något som jag saknade. Och så i en bil på väg hem från utflykten, då min kamrat Marc och en evangelist samtalade om hur de kunde följa Kristus, och hur fantastiskt livet med Jesus är — åter från min dagbok —:

7 februari 1966:

"Jag hade aldrig lyssnat förut i mitt liv! Hade det varit andra människor som talat om något annat skulle jag ha skrattat åt dem och skylt på livlig fantasi. Men jag trodde dem... Rysningar for genom min kropp och plötsligt hade jag det, det var som om mina ögon öppnats; här var något verkligt, något med mening i, något att leva för. Jag grät inte. Jag bara satt med vidöppen mun och 'ofattbarande' ögon inför DET NYA... Mitt gamla jag sade oupphörligen: 'Vad gör du, Bosse, hur kan du tro, vad händer egentligen med dig! Men mitt gamla jag försvann, och i dag tror jag bara... Om och om igen frågade jag mig: 'Nå, Bosse, tror du verkligen?' och jag svarade: 'Ja, jag tror på Jesus Kristus'... Jag vet nu att detta är verkligheten. Detta är mening i livet. Detta är frälsning och detta är frälsning genom Jesus Kristus. För att ta emot Kristus måste man vara som ett barn, det är sant. Man måste erkänna sin litenhet, fulhet och tomhet, en full och fullkomlig underkastelse är nödvändig. Och tänk; det är inget som behöver förstås. Himmelriket är öppet för *alla*, oberoende av någons intellektuella standard. Om man är fullkomligt ärlig, så kan man helt enkelt inte undgå att tro!" —

Jag upplevde några månader av utesäglig lycka och gemenskap med andra ungdomar som också tagit emot Jesus Kristus som deras Personlige Frälsare.



När jag kom tillbaks till Sverige började jag gå till Svenska Kyrkan — Statskyrkan. Jag valdes till ordförande för Kyrkans Ungdom i min församling och för hela min hemstad, Västerås. Tre kvällar i veckan arbetade jag som ungdomsledare på en kyrklig ungdomsgård. Under denna tid var jag också söndagsskollärare, något som beredde mig stort nöje. —

Men prästerna var oförstående. —

Bibeln säger att man måste bli född på nytt (Joh. 3:3) och att det inte är tillräckligt att övertyga unga människor att bevista ritualer. Jag fann ingen gemenskap där, ingen levande Kristus. —

Mitt personliga kristna liv var också ett stort nederlag. Jag saknade kristen gemenskap och kände hur jag mer och mer gled bort ifrån Jesus. Själva ordet Jesus tycktes främmande i min

mun. Jag vågade aldrig öppet bekänna mig till Jesus och tala om att jag var frälst. Jag led av denna feghet. Jag stred i egen kraft och dunkade liksom huvudet emot en vägg. Jag var djupt olycklig. "Men är inte Guds kärlek ändå starkare?"

Så började jag besöka olika frikyrkor i Västerås, och kom en kväll på ett Maranata-möte. Jag frapperades av mängden av ungdomar, den jublande sången, och glädjen som tycktes stråla ut från deras ansikten.

Predikan handlade om *Joh. Upp. 2:4*: "Men det har jag emot dig, att du har övergivit din första kärlek!" och *Hebr. 3:7*: "I dag om I fån höra hans röst, mån I icke förhärda edra hjärtan." —

Jag gick fram, trots enormt motstånd i mitt inre, och böjde knä. Gud mötte mig underbart. På kvällen kunde jag skratta åt mig själv i spegeln med underbar äkta glädje! De närmaste månaderna visade församlingsmedlemmarna mig innerlig värme och kärlek. De tog hand om mig och undervisade mig i Guds Ord. Sedan dess har jag fått begrava min gamla människa i dopets grav och kan nu säga med Paulus: "*Jag är korsfäst med Kristus och nu lever icke mer jag, utan Kristus lever i mig.*" —

Ja, Gud döpte mig i den Helige Ande. —

Jag har upplevt en underbar andlig förnyelse, en mäktig kraft *inifrån*. "Jesus säger: *Den som tror på mig, av hans innersta skola strömmar av levande vatten flyta fram.*" *Joh. 7:38*. Och den levande friska strömmen i mitt inre blir bara starkare och jag kan lova och prisa Gud med äkta glädje. I Kristus finns kraft till SEGER i livet! —

Du som läser detta; kanske känner Du mig personligen, eller kanske känner Du i vissa stycken igen Dig själv. Du skall veta detta: "*Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv.*" *Joh. 3:16*.

Ja, Gud älskar Dig, och har en underbar plan med just Ditt liv. Låt Gud frälsa Dig från synden och Dig själv. Låt Jesus bli Din personlige Frälsare och Herre. Han har ett överflödsliv i beredskap åt Dig!! Då skall Du få erfara att "... *I skolen då förstå sanningen, och SANNINGEN SKALL GÖRA EDER FRIA!*"

Med bön om att Guds namn måtte förhärligas, och att det blir till välsignelse för dem som läser detta!

I Kristi kärlek

BO LJUNGBERG

"Av ren nyfikenhet hamnade jag på ett Maranatomöte i Stockholm. Det blev en chock för mig och jag kom hem omtumlad och gråtande. Jag sade: 'Aldrig mer sätter jag min fot där.' — Jag var katolik — levde som en katolik med bikt, kommunion, böneapostlat, Mariakongregation." Så berättar artikelförfattaren om sin väg från protestantismen via katolicismen till Maranataväckelsen och frigörelsen i Jesus Kristus.

JAG VAR KATOLIK

Av Iris Genblad

Det finns en kör som fyller mitt hjärta med lovsång: "Från lösan sand han lyfte mig, med trofast hand mig drog till sig. Från skuggors hus till höjd av ljus. O, pris ske Gud, han lyfte mig."

Han inte bara lyfte mig. Han bär mig dag för dag. Hans ok är ljuvligt, hans börda lätt.

I tjugo år var oket en börda som tyngde mig till marken; "du skall, du måste" — gärningar i det oändliga. Oket fanns där, ingen börda var lätt. Jag träffade underbara människor, alla tyngda av ok. Jag såg ingen nåd, ingen full förloss-

ning, inget fullbordat verk på Golgata.

Jag var katolik — levde som en katolik med bikt, kommunion, böneapostlat, Mariakongregation. Jag levde i världen efter "denna tidsålders väsende".

Jag måste gå tillbaka i tiden. Gud sökte mig redan i min barndom. Mina föräldrar var ej troende. Jag kände ingen människa som talade till mig om Gud. När jag var tonåring levde jag några år i synden och försökte mig på det mesta. Men det gav en bitter smak. Gud gav mig ingen ro. Av en händelse kom

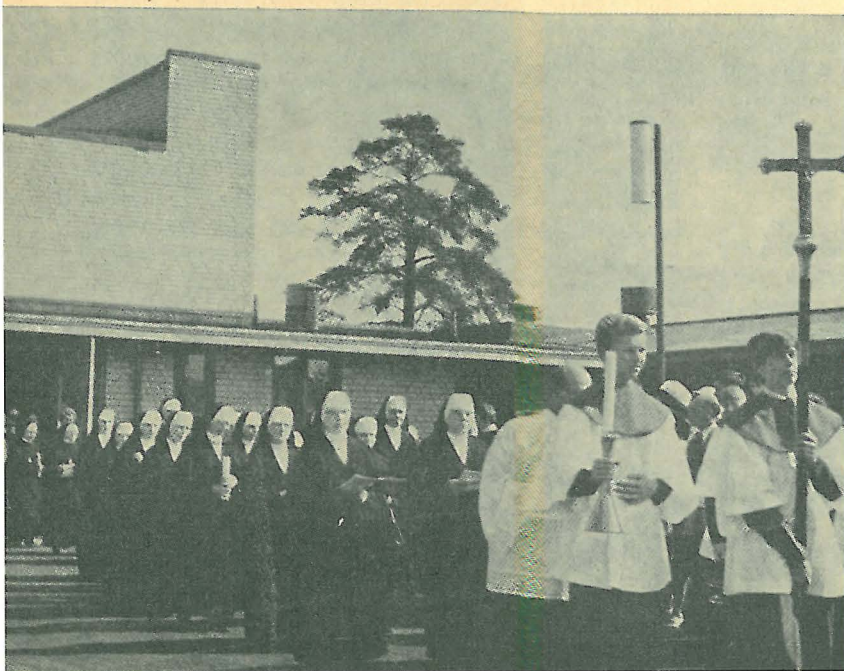
jag in i en kyrka. Där var väckelse. Jag blev gripen och lämnade mig åt Gud. En underbar tid följde. Vi var ett hundratal nyfrälsta ungdomar. Vi sjöng och vittnade om vad vi erfarit. Väckelsen ebbade ut och allting blev annorlunda. Jag var ung och oerfaren och den andliga kosten var mager.

Från utarmad väckelse till katolicism

Jag träffade katolska vänner och drogs oemotståndligt till katolicismen. Kanske var det auktoriteten, fastheten i dogmerna, disciplinen och den barnsliga fromheten jag mötte hos dessa människor. Kanske frånvaron av människofrukthan som imponerade på mig. Alltnog, jag var förvillad av allt detta yttre. Själva ordet protestant fick en dålig klang. Jag konverterade på 40-talet.

Ären gick, det var krig i Europa. Flyktingar, katoliker, kom till vårt land. De kom från nöd och koncentrationsläger, andligt och lekamligt utsultna. Man rördes och grät tillsammans med dem vid mässan i kyrkan. Men när jag såg hur

*Katolska systrar i Sverige
i procession.*





Maranatamötenas glädje och frigjordhet blev först en chock.

de fröjdades över vad som gavs där, visste jag med ens att Gud hade oändligt mycket större rikedomar att giva den som söker honom. Dessa tankar växte sig allt starkare inom mig.

Jag hade under alla dessa år ej besökt någon protestantisk kyrka. Dels var det ej tillåtet, dels hade jag ju tagit ståndpunkt.

Trots allt, av ren nyfikenhet hamnade jag på ett Maranata-möte här i Stockholm. Det blev en chock för mig och jag kom hem omtumlad och gråtande. Jag sade: "Aldrig mer sätter jag min fot där." Men Gud hade andra planer.

Det gick fyra till fem veckor och jag tänkte, att jag borde i varje fall bilda mig en uppfattning om denna konstiga andliga rörelse.

Från mässan till Viktoriasalen

Jag satt på läktaren och tänkte: Kan alla dessa glada och lyckliga människor som sjunger och vittnar om vad Gud har gjort i deras liv vara offer för någon slags psykos? Var det inte Guds ord som förkunnades om ock i en för mig främmande tappning. Är detta verk-

ligheten i Kristus? Guds Ande påminde mig om vad jag erfarit i min ungdom.

Det blev många kvällar på läktaren. Jag läste Apostlagärningarna, det var ett nytt levande ord. I Ordet såg jag mönsterbilden för Guds församling, såg Guds fantastiska verk genom en skara enkla, fruktande lärjungar, som hade blivit beklädda med kraft från höjden. Allt detta väckte en oerhörd längtan hos mig att få vara med, att få del av denna fulla frälsning.

Det blev en hård kamp, som varade i månader. "En gång katolik — alltid katolik" hade min bikt-fader sagt. Jag gick i mässan tidigt på söndagsmorgonen och direkt till mötet i Viktoriasalen. Oerhörda kontraster, ingen kände mig, ofta greps jag av torftigheten på platsen. Men Guds Ande var där.

Gud gav mig ett underbart ord i Jes. 48: 20—21: "Dragen ut från Babel, flyn ifrån kaldéernas land; och låten det bliva känt, utbredden ryktet därom till jordens ända; sägen: 'HERREN har förlossat sin tjänare Jakob.' De ledo ingen törst, när han förde dem genom ödemarker, ty han lät vatten strömma

fram ur klippan åt dem, han klöv sönder klippan, och vatten flödade."

När jag sagt mitt ja till Jesus följde vilan och friden. Jag kände mig som leret i krukmakarens hand och min bön var att få bli "ett kärl till hedersamt bruk".

Jag har fått gå i beredda gärningar. När Gud döpte mig i den helige Ande fylldes min själ med lovsång över hans underbara väg i mitt liv. Han som fört mig från mörker till ljus.

Ära vare hans namn!



Iris Genblad, Stockholm.

"KNORRLÄNNINGARNA" ÄNNU EN GÅNG

— Om angrepp, varningar och bildspråk —

Av Per-Olof Fägerholt

Artikeln "Du bor väl inte i Knorrland" i ett föreg. nummer av Midnattsropet kom genom sin allegoriska utformning att i visst avsnitt ge sken av ett generellt angrepp på Pingströrelsens medlemmar och deltagarna i deras sommarkonferenser. Naturligtvis är icke detta varken författarens eller redaktionens avsikter, men bildspråket medför lätt tolkningsbekymmer av detta slag. Vi tror inte, att "Knorrlands" medborgare generellt representeras i Pingströrelsens och andra frikyrkors medlemsmatriklar lika litet som vi identifierar alla maranatavänner med "trosvidernas lovprisningsfolk". Knorrland är ett rike, vars medborgare figurerar som mer eller mindre starkt representerade femtekolonnare i alla samman slutningar.

Artikeln exemplifierar emellertid *företeelser*, som vi menar är typiska "Knorrlands"-aktiviteter. Att en del av dessa gärna identifieras med somliga av en rörelses riksbekanta verksamheter är väl inte något, som författaren velat undvika — "Ty de förstod att det var om dem som han hade talat i denna liknelse" (Luk. 20: 9, Matt. 21: 45) — men detta får å andra sidan inte skymma det faktum, att *alla* sådana företeelser avses, oavsett var de hör hemma.

Och denna generalisering blir möjlig just tack vare det använda bildspråket. Men precis som i fråga om Jesu bildspråk får man se till huvudinnehållet och inte pressa detaljerna för långt. Gör man det, skulle man rent av kunna lyckas med konststycket att utläsa hela Maranataväckelsen bakom uttrycket "Det är dessa knorr-länningar, som vållar söndringar genom sitt knorr och sina förmätna ord".

Så länge Guds församling finns kvar på jorden, kommer det alltid att finnas orsaker till avslöjanden, kritik av och angrepp på sådant, som är en fara för den levande tron och kristuslivet. Att tillskyndare och sympatisörer av avfalls- och otrosföretag därvid kommer i skottlinjen är både ofrånkomligt och nödvändigt och bibliskt. Sådana människor får dock inte identifieras med alla de trosyskon, som råkar bära samma samfundsnamn. Ty många av dem upplever år efter år, hur klyftan mellan deras egen församlingssyn och verkligheten bara vidgas i den smygande förvandlingsprocess som vi påstår är avfall och åsiktsmotståndarna kallar utveckling.

Det finns alltså en frontlinje. Den är förlagd till ett stridsfält i andens rike. Men i väckelsetider klarnar den och får

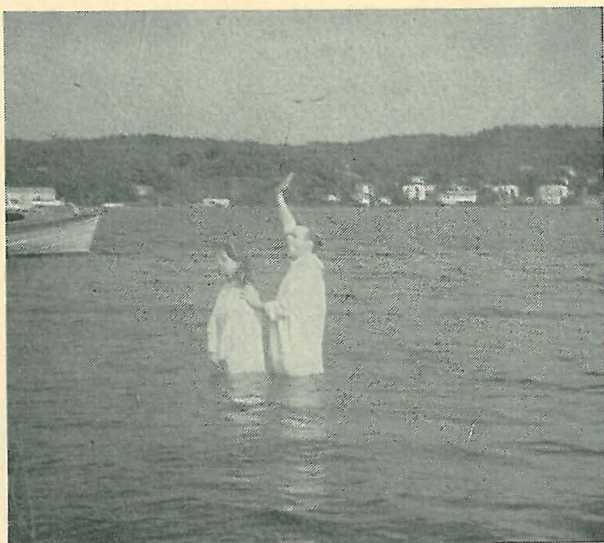
också "yttre" konturer. För alla dem, som kämpar sin kamp i andra sammanhang, skenbart ensamma mot en högröstad åsiktspropaganda, är varje klar basunton en uppmuntran till fortsatt kamp för tron. Och den är ett budskap om att det finns många fler, som vill stå för Herren efter Ordets riktlinjer. Midnattsropet vill vara en sådan basun.

Läsare, framför allt ni syskon, som av nåd blivit frälsta direkt in i en frisk väckelse utan några sönderslitande uppbrott från andra sammanhang! Glöm inte, att det för många inneburit tårar och mycket lidande, då banden med de gamla religiösa sammanhangen slets. Många av oss har fått möta en ande, som blev uppenbar först då vi ville lämna det förra. Vi vet, till skillnad från de flesta av dem, som aldrig provat på uppbrottet, att det finns lejonklor bakom avfallets lena verksamhetstassar. Därför förvånar kanske den bild vi ibland målar. Men vi gör det inte med bitterhet eller av personliga motiv utan därför att vi har lärt känna vissa farliga "undervattensgrund" i farleden. Evangelium är inte enbart en inbjudan till något. Evangelium innebär också varningar för allt sådant, som kan äventyra denna inbjudan.

JESUS ÄR HERRE

DOP i vatten och Helig Ande

Dop i Skagerack



Församlingen i Uddevalla-Ljungskile har än en gång fått ha dopförrättning och döpa en nyfrälst ung flicka till Kristus. Fullt bibliskt skedde det i havet söndagen den 17 september.

Det blåste friskt och ganska kallt, men, tack och lov, Jesus var där och värmdde oss alla genom sin Helige Ande.

Sångarna sjöng, broder Kåre

Mörkestöl och dopkandidaten steg ut i vattnet. Lovsång och förbön gick rakt upp till himmelen och dophandlingen följde.

Och medan församlingen sträckte sina händer mot skyn skedde det i ett nu, tack store Gud, Jesus döpte henne i Den Helige Ande och eld och vi fingo verkligen alla smaka att Herren är god!

Vi riktar en maning till alla kristna bekännare i hela världen: Gå på i Jesu namn — rygga ej tillbaka! Herren bistår den som vågar tro. — Vårda den suveräna ställning du av nåd fått. Det finns gränslösa möjligheter för den som blott vill tro. Amen!

Sven Åke Asplund

JESUS ger oss ett nytt HJÄRTA



När jag för några år sedan i TV såg några avsnitt från ett Maranatomöte, blev jag så gripen. Det fanns ändå några bland vilka den himmelska elden ännu brann. Min längtan väcktes att få komma in i ett mera hängivet liv med Jesus. —

Gud som hör bön ledde oss till en stad där vi fick uppleva Guds barns härliga frihet. Tack

och lov!

Ja, Gud är förunderligt god — han har en utväg i livets alla situationer — i allt vet han råd. —

Han som har skapat himmel och jord och allt som däri är han kan naturligtvis också omskapa ett människohjärta. Han tar bort stenhjärtat ur vårt bröst och giver oss ett nytt

hjärta — en ny Ande kommer in i oss. Frälsningen är helt och hållet Guds verk. Han sände inte bara sin Son i världen för att återlösa det fallna släktet, utan han utför också sitt verk i oss till rening och helgelse. Han som har begynt det goda verket vill också fullborda det.

Du människa utan levnads-lust och hopp, du skall veta att du aldrig blir riktigt tillfredsställd utan Jesus. Vi är alla födda med Gudslängtan i vårt bröst och själen längtar och längtar till dess den funnit friheten och vilan i Jesus och hans försoningsverk. —

Det finns en väg också för dig. Gå den — smaka och se att Herren är god.

*Berit Sollén
Eskilstuna*

Två makar begärde för någon månad sedan flyttningsbetyg från Filadelfiaförsamlingen i Stockholm till Maranataförsamlingen men fick endast ett dopintyg. Fyra pingstpastorer tillfrågades av Midnattsropet om sin inställning till fallet.

Vännerna Ingeborg och David Karlsson, bosatta i Hägersten, Stockholm, fick vidstående brev från Filadelfiaförsamlingens expedition.

— Min första reaktion när jag fick brevet från Ernst Winblad var "Fader förlåt dem, ty de veta icke vad de göra", säger fru Ingeborg Karlsson.

Hon har varit med i Filadelfiaförsamlingen i Stockholm i över trettio år. På senare tid har hon sporadiskt hjälpt till i Värmestugan, som ägs av Lewi Pethrus stiftelse.

Broder Karlsson har varit aktiv i Filadelfiaförsamlingens utpost i Hägersten i strängmusiken och i söndagsskolan under flera år. Gruppen i Hägersten har förtroende för honom, och vill att han ska stå kvar som söndagsskollärare till terminens slut, trots att han inte längre är medlem i Filadelfiaförsamlingen!

Fru Karlsson är viss om att hon är i Guds fullkomliga vilja med detta steg. Den andliga ställningen i Filadelfiaförsamlingen är som ett nödrop, och Gud har kallat henne gå denna väg.

Sedan makarna Karlsson kommit i kontakt med Maranataförsamlingen har de fått en kampanja som aldrig förr och upplever glädjen av att tjäna Gud.

Läs här de fyra pingstpastorernas uttalanden:

AKTUELL

- *medlemss*
- *flyttnings*
- *uteslutnin*



ERNST WINBLAD:

"Det är på tok att ge flyttningsbetyg till en splittringsrörelse." —



RUNE JONSSON:

"Jag uttalar mig bara för Länstidningen i Västerås." —



STANLEY SJÖBERG:

"Eventuellt kan flyttningsbetyg utfärdas till en livaktig baptistförsamling som håller frid med pingstvännerna." —



STIG NORRBY:

"Jag vill inte deklarerera min uppfattning i Midnattsropet."

FI

Rörs

Box

(Sw)

Tel.

— F

12

om

Intervju
och
kommentar

MONA
SUNDQVIST

yg
r

FIAFÖRSAMLINGEN I STOCKHOLM

5-7
lm 21
4 98 50
kyrkan
96 -
67

& Fru David Carlsson!
frid!

ersänder härmed dopintyg och meddelar samt-
att Ni från och med måndagen den 2 oktober
en begäran blev skilda från församlingen.
cka Er för den tid Ni varit med i församlingen
änder vår fridshälsning

M. Sundqvist
inblad

STANLEY SJÖBERG:

Samarbetsvilligt svarade pastor Stanley Sjöberg på de frågor Midnattsropet hade att ställa. "Visst har Maranata-väckelsen varit till stor välsignelse här i landet", medger pastor Sjöberg genast. Många har blivit frälsta där och kommit i tjänst för Gud.

Den kritik Maranata riktar mot pingströrelsen är ofta rätt i sak, men tonen är för besk. Det är på *anden* i människan det beror. Det är en stor tragik att pingströrelsen i sitt begynnelsekedde gick till häftiga angrepp mot andra kristna rörelser och där har alltså pingströrelsen bättrat sig betydligt på senare tid, åtminstone beträffande de etablerade samfundet.

Pastor Sjöberg framhåller vidare, att han ibland själv har blivit kritiserad för en i många pingstvännars tycke alltför radikal hållning, men i stället för att hävda sin radikalism har han undvikit att strida, ty det är bättre att framhålla det *positiva* i budskapet än att hänge sig åt negativiteter. En förmildrande omständighet för Maranatas aggressivitet är att människor är svaga och faller för frestelsen att strida.

På frågan, om en rekommendation gäller den person man rekommenderar eller församlingen vederbörande tänker gå in i, svarar han:

— Naturligtvis är det personen man rekommenderar. I det här fallet hade vännerna haft sin andliga hemvist i Maranata-församlingen i Stockholm i ett par-tre år och därför kan Fila-

FOTNOT:

Flyttningsbetyg = personliga rekommendationer till den församling man söker sin andlig gemenskap.

Dopintyg = intyg på att man blivit döpt i vatten.

delfiaförsamlingen inte uttala sig om deras kristna karaktär under den senaste tiden.

Om man söker sig till en rörelse som särskilt gjort sig känd genom häftiga utfall mot pingströrelsen har man själv identifierat sig med denna aggressivitet och alltså visat var man står i andligt hänseende. Dessutom har inte Maranata någon matrikel och hur ska man då kunna utfärda flyttningsbetyg?

På frågan om Maranataförsamlingen kan anses vara en Guds församling svarade pastor Sjöberg, att varken Maranata eller Filadelfia kan i egentlig mening kallas Guds församling. Guds församling utgörs av pånyttfödda människor, var de än finns.

Beträffande de *andra* samfunden säger pastor Sjöberg, att det är otänkbart att ge flyttningsbetyg till en församling, inom Missionsförbundet t. ex., som inte har dopsanningen klar. Man kan dock tänka sig att flyttningsbetyg utfärdas till en livaktig baptistförsamling som håller frid med pingstvännerna.

ERNST WINBLAD:

— Jag är inte påverkad av någon men det säger jag, att det är på tok att ge flyttningsbetyg till en splittringsrörelse! Pastor Winblad gav sin uppfattning bestämt och med patos till Midnattsropet. Maranata är ingen biblisk församling. Rörelsen bildades utan att någon ny sanning kom fram, och det är givet att då måste man se om sina får att man inte utfärdar flyttningsbetyg till Maranata!

Visst blir människor frälsta i Maranata, det medger pastor Winblad, men Guds Ord måste ju alltid verka, även om det förkunnas av ogudaktiga männi-

skor. Han säger dock, liksom pastor Sjöberg, att Maranatas kritik av pingströrelsen är korrekt i sak.

Pastor Winblad är personligen bekant med makarna Karlsson och har bara de bästa vitsord att ge dem. Det är helt ofattbart att de har tagit ett sådant steg och gått över till Maranata och det får räcka med ett dopintyg. Han är dock ense med pastor Sjöberg om att flyttningsbetyg nog kan utfärdas till en baptistförsamling.

RUNE JONSSON:

— Det händer så ytterst sällan att pingstvännen går över till Maranata, säger pastor Rune Jonsson, Västerås, när Midnattsropet kontaktade honom per telefon. Han har aldrig själv varit med om något sådant fall och förresten uttalar han sig bara för Länstidningen i Västerås, ty det är en tidning man kan lita på.

— Men Midnattsropet är en kristen tidning!

— Nja?!

Pastor Jonsson blev tillfrågad om inte en broder vid namn Per Olov Fägerholt begärt sitt utträde ur Västerås pingstförsamling.

— Det har jag inte hört!

— Inte heller en broder Elmer Eldeen?

— Jag har inte hört talas om honom!

(För någon månad sedan var pastor Rune Jonsson med om att ge Elmer Eldeen utträde ur pingstförsamlingen.)

Här började det dock brännas för pastor Jonsson:

— Vad är det för Expressenmetoder att ringa upp så här? Vad är det här för dumheter egentligen? (klick).

STIG NORRBY:

Vännerna Karlsson är fina, tycker pastor Stig Norrby, som står för den utpost i Hägersten som Karlssons tillhörde. Uppskärrad svarade han när Midnattsropet kontaktade honom. Han ville inte gärna ge sin uppfattning om flyttningsbetyg, i varje fall inte till Midnattsropet. "Jag är ju anställd av Willis Säwe, och det kanske kan kosta för mycket att uttala sig i denna tidning."

• • •

Det är tydligt att detta med flyttningsbetyg till Maranata är kontroversiellt och känsligt. Pingströrelsen har det inte lätt i sin strävan att hitta en enhetlig linje i behandlingen av denna svårtyglade väckelserörelse. Det har framskyttat vid intervjuerna att flera pingstpastorer tycker att det är ett tokigt system att inte utfärda flyttningsbetyg, och det händer också, att de i sin osäkerhet i stället för att ange en riktlinje kom med utvägen: "Fråga inte mig, utan Willis Säwe!"

Splittringsrörelse — obiblisk med sin aggressivitet utan matrikel och församlingsordning — så har skälen angivits av de två pastorerna i Stockholm för att flyttningsbetyg inte ska utfärdas. Ett faktum är dock att pingstförsamlingarna i exempelvis Junsele, Sollentuna, Strömsund, Östersund samt City pingstförsamling i Stockholm m. fl. har utfärdat flyttningsbetyg till Maranata.

Hur länge ska Maranataväckelsen anses obiblisk därför att kritiken mot pingströrelsen visserligen är rätt i sak men givits i en anstötlig form? Sist och slutligen var det kanske ändå saken det gällde?

Mona Sundquist

DONALD BERGAGÅRD

tar avsked från församlingsarbetet i JÖNKÖPING

Maranataförsamlingen i Jönköping tog, söndagen den 1 oktober, farväl av sin älskade och aktade föreståndare Donald Bergagård, vid stora möten i Folkets Hus. —

De väldiga folkskaror som slöt upp till dessa möten från olika delar av Småland var en stark manifestation på den aktning och det förtroende Donald Bergagård tillvunnit sig under sin mer än sjuåriga verksamhet i provinsen. Tacksägelsen steg också mot höjden för det underbara verk Jesus fått utföra genom denne sin tjänare. Många, många har under denna tid blivit, frälsta, döpta i vatten och Helig Ande, sjuka har helats och skaror har upplevt andlig förnyelse och frigörelse.

Alltsedan Marantaverksamheten begynte i Jönköping har Donald Bergagård varit församlingens föreståndare. Det har varit kampfyllda år. — Mycket förakt och smälek har vännerna fått utstå — inte minst deras föreståndare — men det har gått igenom till härlig seger. Djävulen har också på olika sätt försökt slå sönder detta Guds verk, men alla hans anslag har misslyckats. "Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss...!" —

I dag är församlingen starkare än någonsin och elden brinner med oförminskad styrka. Runt om i Småland har också vuxit fram livskraftiga församlingar som proklamerar Maranatabudskapet i denna sena tid.

Donald Bergagård skall nu — åtminstone för en tid framåt — ägna sig åt väckelsemöten på olika platser i de skandinaviska länderna. Då detta skrives befinner han sig i Bergen, där Gud använder honom till rik välsignelse. —

Anders B. Andersson har nu efterträtt honom i arbetet i Jönköping. —

*Donald Bergagård
predikar.*



Anders B. Andersson: Andliga livsrörelser i Sverige VIII

DE RADIKALA PIETISTERNA

— "ENTUSIASTERNA"

Människomakt, hur brutal och våldsam den än kan vara, förmår icke att hejda en andlig livsrörelse, som är utgången från Gud. Strömmen kan kanske en tid hindras av människors fördämning, men för att snart, och med ännu väldigare kraft bryta fram på andra vägar.

Den svenska pietismens olika riktningar vid tiden för den herrnhutska väckelsens framträdande i vårt land sammanfaller i två grupper: *konservativa* eller *radikala* pietister. De radikala pietisterna gick också ofta under det betecknande namnet "entusiasterna". —

Elias Wolker — om vilken vi i en tidigare artikel har berättat — var den konservativa pietismens främsta representant här i Sverige. Trots ständiga trakasserier från prästernas sida med anmälningar, pinande förhör och långa rättegångar nedlade dock denne man hela sin livskraft på det hopplösa företaget att INOM KYRKAN söka återupprätta den levande kristendomen. Med det målet för ögonen förblev han livet igenom en trogen son till fädernas kyrka. — Prästmannen Erik Tolstadius förblev också han livet igenom kyrkan trogen i yttre mening, trots att det i vårt riksarkiv finnes volymer på tusentals sidor med protokoll som berättar om alla de förhör och rättegångar, som kyrkoledningen lät anställa med honom. —

Även till läroåskådningen var dessa första pietister konservativa, även om de bestraffade i skarpa ordalag vissa kyrkliga bruk och prästernas ogudaktiga leverne. Trots de konventiklar som ständigt hölls försummade de ej heller de offentliga gudstjänsterna i kyrkan — det senare var ju också i lag föreskrivet och fränvaron vid en gudstjänst vid denna tid bestraffades med böter eller spöslitningar. Elias Wolker själv ägde köpt bänkplats i sin kyrka. —

Även om dessa första pietister således ej stod i opposition mot själva kyrkan, utan endast mot

dess missbruk, var dock deras LEVERNE en öppen protest mot kyrklig världslighet och slentrian. De var fromma människor, som *inte bara teoretiskt* betonade sambandet mellan lära och liv, utan de älskade att i *sina egna liv* verkligen ådagalägga en praktisk kristendom. — På detta sätt fyllde de också en stor uppgift. De verkade efter det mått av tro som var dem givet och följde troget det ljus de ägde. — Ack, att detsamma också kunde sägas om senare tiders kristna vars andliga ljus varit så oändligt mycket större.



Man brukar säga att den konservativa pietismen dog bort med konventikelplakatets tillkomst 1726. Den exakta tidpunkten kan naturligtvis inte fixeras. Det fanns konservativa pietister långt senare och det finns också tydliga spår av den radikala pietismen flera år före konventikelplakatets utfärdande. —

Den nya generationen omvända kristna hade dock svårt att sammansmälta med dessa gammalpietister. Inte i första hand därför att de unga ansåg deras kristendom alltför lagisk, tung och sorgkantad och utan den jublande frälsningsglädje och andliga frigjordhet som Nya testamentet bestämt talar om, utan framförallt på grund av deras inställning till den Svenska Lutherska Kyrkan. De nya krafter som kom till, ville ej rygga tillbaka för en hårdare och mera öppen strid på den fronten. Så småningom uppkom och utvecklade sig också en radikal pietism som utan tvekan tog alla konsekvenser både ifråga om kyrkan och inför bibelordets krav. —

De gamla, mera försiktiga pietisterna hade mött ett fruktansvärt motstånd från kyrka och stat. Hur skulle man nu förfara med dem som konsekvent ville bryta med alla hävdvunna människomeningar?

● ● ●

Det första som de radikala pietisterna gjorde för att finna mark för de nya idéerna var skriftspridning. Tillvägagångssättet förorsakade prästerna stora bekymmer. —

På Växjö stiftsbibliotek finns ett exemplar av en sådan radikal skrift från 1721, den är översatt från tyskan. Varken avskrivarens eller författarens namn är angivna, den heter: EN BABYLONISK SKÖKOKRISTEN — FÖRFÖRD GENOM SIN FADERS FUNDER ATT SÖKA GUD PÅ FALSKA GRUNDER. —

I denna skrift förekommer för första gången en direkt uppmaning till att bryta med hela kyrkosystemet. —

Denna och liknande skrifter åstadkom ej bara förargelse bland prästerna. Det uppväckte många uppriktiga kristna till besinning, gav nytt innehåll till konventiklarna och samtalen man och man emellan, ty detta var signaler som många innerst inne väntat på, och som utlöste en ny frimodighet och oförskräckthet hos stora grupper av troende.

Runt om i landet började människor frimodigt att resa sig upp emot kyrkosystemet. I Västerås fanns en ung man, Peter Charm som 1727 blev stämd inför magistraten för sin tros skull och han var glad över att i en skrivelse till nämnda myndighet få ge ytterligare skäl för sitt hopp. Att den förut nämnda hemligt spridda skriften här satt spår efter sig, framgår tydligt av hans uttryckssätt.

"Genom Andens kraft", skriver han till magistraten, "har jag blivit rengjord från synden, och mig friskänktes Kristi fullkomliga rättfärdighet, så att jag genom den Helige Andes överflödande nåd fick leda för alla både invärtes och utvärtes synder. Nu njuter jag dagligen Guds nåd till att segra över djävul, värld och mitt eget kött... Jag är korsfäst med Kristus och nu lever

icke mera jag utan Kristus lever i mig. Gal. 2:19—20. Världen är för mig korsfäst och jag för världen..."

Han vänder sig sedan med skärpa mot kyrkan som "menar sig vara Kristi brud men istället är en sköka som bolar med världen... Jag har också varit bedragen", fortsätter han frimodigt i sin skrivelse till magistraten, "men, Gud vare lov, att min Jesus, som är min biskop och profet, har mig det uppenbarat genom sin Ande och dragit mig därifrån..." —

Peter Charm var den förste i vårt land som inför myndigheterna vågade karaktärisera den svenska kyrkan som den i Uppenbarelseboken omtalade skökan. —

Vad hans slut blev vet vi ej, men den behandling de två samtida lundastudenterna Thomas Leopold och Elias Stendahl måste undergå, uppenbarar på ett otäckt sätt hätskheten mot de radikala pietisterna. Efter många och långa rannsakingar insattes år 1729 Leopold i Bohus fästning, medan Stendahl fördes till Varbergs. Den senare blev slutligen landsförvist men Leopold däremot fick hela sitt återstående liv vistas inom Bohus mörka och fuktiga murar. FÖRST EFTER 42 ÅR ÖPPNADES FÄNGELSEPORTEN FÖR HONOM. DA VAR DET LIKET EFTER EN 77-ÅRIG GUBBE SOM BARS UT. —

Det tunga öde som drabbade dessa starka "entusiaster" fyller oss alla med fasa. Inte utan orsak frågar vi: Vad var den främsta orsaken till de kyrkliga och världsliga myndigheternas förfärande handlingssätt? — Svaret är endast ett: Anledningen var deras orädda förkastelse-dom över kyrkosystemet i sin helhet. —

Myndigheterna — både de kyrkliga och de världsliga — var fast beslutna att krossa den radikala pietismen redan i dess begynnelse.

Men nu, liksom alltid, visade det sig att människomakt, hur brutal och våldsam den än kan vara, icke förmår att hejda en andlig livsrörelse, som är utgången från Gud. Strömmen kan kanske hindras för en tid av människors fördämningar, men för att snart och med ännu väldigare kraft bryta fram på andra vägar.

KONFERENS I GÖTEBORG UNDER ALLHELGONADAGSHELGEN

Lokal: FOLKETS HUS

Mötestider: Fredag kl. 19.00, Lördag kl. 15.00 och 19.00, Söndag kl. 15.00 och 19.00

KURT PETERSÉN, ROLAND LUNDGREN, ENOCH KARLSSON,
ARNOLD ANDERSSON m fl.

Maranataförsamlingen, Göteborg

Guds hemliga rådslut

Av Elof Augustsson

"När den sjunde ängeln stöter i sin basun då är Guds hemliga rådslut fullbordat i enlighet med 'det glada budskapet', (evangelium) som Han har förkunnat för sina tjänare." (Upp. 10: 5—7.)

Gud har utvalt oss i Kristus förrän världens grund var lagd och förutbestämt oss till barnaskap hos sig. (Efes. 1: 3—5.)

Gud hade således en plan med oss redan före världens begynnelse: att göra människorna till en brud åt hans son Jesus Kristus, till Hans egendom i evigheternas evigheter och föremål för Hans kärlek och välsignelse och härlighet. Se Efes. 5: 22—32 (särskilt 31—32), 1 Mosebok 2: 18—24.

Mannen hade Eden lustgården med alla de härliga frukterna och djuren omkring sig, och för övrigt allt gott han behövde, men han saknade något: en kvinna som skulle bli hans brud. —

På samma sätt var det med Guds Son. Han hade änglar, serafra och andefurstar som stodo som Hans tjänare, och hela himlens och jordens härlighet var Hans, men Han saknade ändå något: en brud, ett föremål för sin kärlek. —

Guds plan går ut på att återupprätta den fallna människan, rena henne, fylla henne med sin Helige Ande och ge henne kraft att göra Guds gärningar här i tiden och så slösa sin kärlek och välsignelse på henne i en hel evighet. (Rom. 16: 25—27.)

På samma sätt som det säges om mannen att han skulle överge sin fader och moder och hålla sig till sin hustru, och de två skulle bli ett; så gjorde också

Jesus. Han övergav himlens härlighet för att gå ned till jorden och ikläda sig en människas skepnad, ja, bli en människa, för att så uppfylla vår plikt att hålla Guds lag, och taga vår synd och dess straff på sig.

På så sätt köpte och vann Han oss människor till en brud åt sig. Halleluja! Halleluja! Halleluja!

Och nu låter han fortfarande evangelium gå ut över hela jorden för att kalla människor ur alla stammar, folk och folkslag till att bli Hans brud. —

■ ■ ■

Församlingen är alltså Kristi brud som Han har frälst och renat. —

Att vara Jesu brud är naturligtvis ett andligt förhållande, men motsvarigheten mellan man och hustru, och Kristus och församlingen är ändå uppenbar. —

Nu står det i Upp. 10 kap. att Guds hemliga rådslut skall fullbordas. Detta sker, när den sista basunen ljuder. (1 Kor. 15: 51—52.) Sjunde basunen är också sista basunen. — Då kommer Jesus på himmelens skyar med stor makt och härlighet för att hämta sin utvalda brud, församlingen. —

Då skall också ske vad som står i Upp. 11: 15—18, att Jesus ska taga i besittning sin stora makt och träda fram såsom Konung över jorden. Han är ju Konungarnas Konung och Herarnas Herre!

Jesus skall stiga ned ännu en gång till jorden; Han skall på den dagen stå med sina fötter på Oljeberget. (Sakarja 14: 4.) Samma berg som Han uppfor

ifrån, och Han skall komma igen på samma sätt som Han uppfor. (Apg. 1: 11.)

Då skall Satan bindas och hans makt krossas, friden skall utgjutas över jorden och de återstående människorna som då lever på jorden, skall omvända sig till Herren. (Sakarja 14: 16, Jesaja 11: 10.) Jorden skall vara full av Herrens härlighets kunskap, likasom havsdjupet är fyllt av vatten. (Habackuk 2: 14.)

Då är Guds hemliga rådslut fullbordat som Han har förkunnat genom evangelium, och de som äro Jesu brud skall vara Guds och Kristi präster och regera med Honom de tusen åren. (Upp. 20: 6.)

■ ■ ■

"Ingen tid skall mer givas..." stod det också i Upp. 10: 6.

En gång skall nådens tid taga slut för de människor som icke hörsamma evangelium.

Men ännu varar nådens tid: "Se NU är den välbehagliga tiden, se NU är frälsningens dag. (2 Kor. 6: 2.) En dag skall det dock bli försent att mottaga nåd. — Därför, min käre ofräls-te vän, om du i dag hör Herrens röst så förhärda icke ditt hjärta.

Kom till Herren nu, så skall Han också frälsa dig och göra dig till en brudesjäl och slösa sin välsignelse och kärlek på dig i evighet. Amen!

**DETTA NUMMER
SPRIDES
I 15000 EX**

Den enskilda och offentliga gudstjänsten har under olika tider utformats på olika sätt. Ofta har där givits föga rum för spontanitet. — I den urkristna tiden hade man icke något i förväg uppgjort program — alla hade något särskilt att meddela.

HUR HAR VI DET PÅ VÅRA MÖTEN?

Av Oscar Hagman

"Jo, när I kommen tillsammans, så har var och en något särskilt att meddela: den ene har en psalm, den andre något till undervisning, en annan åter någon uppenbarelse, en talar tungomål, en annan uttyder; allt detta må nu ske så, att det länder till uppbyggelse." 1 Kor. 14: 26.

Detta var gudstjänstordning i en församling, som ej stod tillbaka ifråga om någon nådegåva i väntan på Jesu Kristi uppenbarelse.

Att alla Andens nådegåvor voro rikt företrädade här, är uppenbart. Gåvorna att tala vishet och kunskap genom Anden voro också verksamma i detta "något till undervisning". Profetians gåva, denna rika, mångsidiga och betydelsefulla gåva var flitigt i bruk. Säkert hände det då oftare än nu, att predikanten mitt under predikan fick denna gåva tillkopplad så att han, under mäktig inspiration, fick tala ord, som gavs honom direkt från Gud. Så förekom tungomålstalande med uttydning, uppenbarelsen etc. Helbrägdagörelser förekom både i sammankomsterna och hemma i husen. Bön och lovsång både i Anden och med förståndet nämnas i vers 15. Det synes som

om vad man nu stämplar som "bara extas", var den huvudsakligaste ingrediensen i gudstjänsten. Mötesformen som tydligen var synnerligen omväxlande gav ej rum för döda punkter. I förväg uppgjorda program var ej tänkbara, då ingen visste, vad som skulle ske härnäst. Var och en hade något särskilt att meddela.

Sången var ej det enda sälliggörande, men den förekom: "den ene har en psalm" (grek. psalmön = sång till strängackord). Naturligtvis förekom också gemensam sång. De judekristna hade ju "Psalmernas Bok" att sjunga ur, alltså densamma som användes i templet och vid andakter i hemmen. Dessa sånger fick tydligen även de hedningkristna sjunga och så tillkom helt säkert nya sånger såsom vid alla nya väckelser.

Det var ej i första hand fråga om några estetiskt tilltalande mötesformer eller ett själiskt känslö- eller stämningsmakeri. Man samlades rätt och slätt för att uppleva Gud till hjälp för ande, själ och kropp och för att tacka, lova och prisa Hans namn. Vilket ju alla tider varit kostliga ting som tjänat till uppbyggelse.

Några speciella sång- och

musikmöten förekommo icke. Sådana ger ingen uppbyggelse för människor med djupa andliga behov. Ej heller läsa vi om sång till en skrällande krigsmusik som gör sig bäst till stövelackompanjemang. Att sjunga till en sådan musik är omöjligt. Den dödar orden i sången och är därför värdelös ur väckelse- och uppbyggelsesynpunkt. Detta är saker, som man bör ha akt på, även i andra sångliga sammanhang, då musiken tenderar att bli för stark i förhållande till sången: textorden måste alltid bli klart hörbara.

Den sångform som särskilt bör uppmuntras är den gemensamma sången. Det är i högsta grad uppbyggande för den frälsta själen att få öppna sitt hjärta i sång även om man inte är någon stjärnsångare. Och även de mera begåvade sångarna bör ej tveka att blanda sina röster med de andra vännerna. Folk i allmänhet älskar sång, där envar kan få deltaga och göra så gott han kan. För oss som frälsta är det icke blott kärleken till själva sången, som gör sig mest gällande utan behovet att gemensamt få öppna sina hjärtan i lovsång till honom som älskat oss och löst oss från våra synder med sitt blod.

Att församlingen har en *andesmord* sångarskara med lämpliga instrument och sånger är en tillgång, som ej kan över-skattas. De bör i största möjliga utsträckning få leda även den unisona sången, det blir en bättre rytm i sången. Även i de speciella strängmusiksångerna är det lyckligt, om församlingen kan få stämma in i kören. Man blir då icke bara en passiv åhörare utan en aktiv deltagare, man blir engagerad.

Då nu Paulus även ger plats för solosång, så må väl också duett och andra sångformer få förekomma, om de ha himmelsk smörjelse över sig.

Det förefaller dock som om Anden trivdes bäst i den enkla sången, och den ger också mest ur såväl väckelse- som uppbyggelsesynpunkt.

Att det kan vara rätt svårt att leda en nytestamentlig sammankomst är tydligt. Man får

då vara öppen för Anden, så att var och en som "har något särskilt" får sitt tillfälle. Likaså må var och en som får ett tillfälle förstå att säga Amen, då Gud sagt sitt. "Långtradare" är ofta till stort hinder även i andliga sammankomster.

Bönen och lovsången bör uppmuntras och ges tillräckligt utrymme. Låt oss icke begränsa bönens ande, som man gör på vissa samfundshåll, då man låter folket stå upp en kort stund medan en eller två leder i bön. Nej, låt oss få tid att offra lovets offer! Och må varje bärare av Andens gåvor stå till Guds förfogande! Det är dock inte budskapens mångfald, som har största betydelsen utan fastmer deras äkthet: klarhet och andliga kraft. Därför uppmånas vi både att *uppliva* gåvorna och att *vårda* dem. Detta sker bäst i samband med vårt eget andliga livs förnyelse och

vård. — "Hav akt på dig själv och på din undervisning." 1 Tim. 4: 16!

Det fasta Ordet, bibelordet må ha sin dominerande plats i all kristen verksamhet. Där ha vi *den sunda lära*, varefter vi få korrigera både våra liv och vår verksamhet.

De budskap, som ej håller inför Ordet förkasta vi. En profet får alltså finna sig i, att hans budskap bli prövade. "Pröven allt och behållen det goda, avhållen eder från allt ont av vad slag det vara må", läsa vi i 1 Tess. 5: 20—22.

Om vi akta på Guds ord i ovan berörda avseenden och släpper oss till för Anden, kommer våra sammankomster att bli högeffektiva väckelse-, frigörelse- och uppbyggelsestunder.

Med önskan om Guds rikaste välsignelse

Oscar Hagman

TÄLTMÖTEN I FALUN



Högtalarbil, affischering, personlig inbjudan, ja, alla tänkbara medel att nå människor har en gripen ungdomsskara använt sig av, då tältmöteskampanjen i Falun den 26 sept. —2 okt. hölls.

Vänner från Falun och kringliggande trakter har troget slutit upp kväll efter kväll. Bröderna Arne Imsen, Svein Nymo, Lasse Johansson, Folke Jakobsson och Karl-Henrik Henriksson har predikat Guds ord. "Tält-

resarna" Bertil Fredriksson och Leif Andersson har löst allt praktiskt arbete och ansvar för tältet.

Människor i alla åldrar har samlats för att lyssna till evangelium. Än en gång har vi fått erfara hur svenska tuffa ungdomar bär på en hunger efter sanningen, och kväll efter kväll suttit mötena igenom för att lyssna till Guds ord, sång och vittnesbörd. Då vet och känner vi som är frälsta att det är Guds Ande som verkar. Tack och lov!

Låt oss nu, när vi blickar tillbaka över sommarens tältmötes-serier, lägga fram dessa som ett stort tacksägelseämne och fortsätta att bedja för våra nyfrälsta vänner som har funnit Jesus. Gud är god!

Barbro Sten

BIBELSKOLAN HAR BÖRJAT

Ungdomar från Norge, Finland och Sverige samlade

— Det ska bli underbart att få komma till Bibelskolan i Stockholm, sade en evangelist för några veckor sedan, när han stod mitt uppe i kampen på sin ort. Efter ett år ute på fältet är det en upplevelse att få samla sig under en månad i bön och studium av Guds Ord. Det ger ny tro, ny vision och nya krafter att vinna nya segrar.

Strindbergssalen var fullpackad när Stockholmsförsamlingen på lördagskvällen välkomna-

de Bibelskolans elever. Runt om i salen satt de, eleverna, som kommit från olika delar av landet och också från Norge och Finland. En enda längtan har fått dessa ungdomar att samlas i Stockholm under fyra veckor: att bli skickliggjorda för tjänst för Guds rike.

Det känns lite vemodigt att Bibelskolan inte kan vara i Viktoriasalen, som den tidigare varit och att därför inte heller så många elever kan tas emot,

men de som deltar kommer att aktivt ägna sig åt själavinnarearbete i Stockholm.

— Det ska bli en "praktisk" bibelskola i år, säger Arne Im-sen. Eleverna ska få ta kontakt med stockholmarna och visa att Maranataväckelsen är en väckelse på offensiv.

Konungens ärende hastar; många nås av kallelsen att vara med och bärga in den sista skörden. Överallt får ungdomar möta Gud och utan att tveka kastar de sig rakt in i kampen och blir till underbar välsignelse. Behovet hos dessa att få tränga djupare in i Guds Ord är stort. Bibelskolans betydelse i denna sista tid kan inte över-skattas.

Bed till Gud för Bibelskolans elever! Alla behöver komma in i Guds vilja och Guds plan för att vinna människor innan Jesus kommer!

Mona Sundquist

Jesus KAN frälsa ...

"Om någon vill tjäna mig så följ efter mig, och där jag är där skall också min tjänare få vara. Om någon tjänar mig så skall min Fader ära honom."

Joh. 26: 12.

Det är så underbart att få äga Jesu frid i sitt hjärta.

Jag skall aldrig glömma hur Jesus mötte mig på ett böne-möte. Jag kom till ett par vänner fredagen den 18 aug. Jag var inte nykter, men jag fick komma ändå. De tog emot mig som den förlorade sonen. På lördagskvällen fick jag ett möte

med Jesus och kom igenom till frälsning. Halleluja!

Jag hade varit avfälling och på väg att mista mina kära. Jag lämnade dem i våras och tänkte: "bara jag kommer ifrån min bedjande fru, så skall allt ordna upp sig."

Men ser du, min vän, jag hade inte räknat med att Jesus var med mig vart jag gick och sökte det borttappade fåret. —

Jag kom allt längre ut och det jag sökte fann jag ej och till slut var allt i botten för mig. Men det var då som jag

fick komma tillbaks till Faders-famnen.

Det bästa för en troende människa är bönen, där hon får lägga fram allt inför Honom som förmår.

Den lilla tid som är kvar innan Jesus kommer tillbaks, vill jag tjäna honom. Jag vill vara tänd av Guds heliga eld och vittna om Honom och vinna någon medan dagen varar.

Har du, som läser detta, inte mottagit Jesus, så gör det nu. Jesus förmår.

Karl-Göran Petersson

Jesus VILL frälsa ...

JAG VET ATT DET FINNS EN GUD...

Det finns en del människor som inte vill tro på Guds existens.

Det finns ingen Gud, säger man.

Det menade också en kapten som ombord hade en passagerare som frimodigt vittnade om sin tro. En gång när kaptenen stod och samtalade med en grupp passagerare och den troende mannen var närvarande passerade man en stad. Kaptenen vände sig till gruppen och sade:

— Ser ni staden där?
— Ja, svarade alla.
— Ser ni kyrkan där mitt i staden?

— Ja, svarade alla igen.
— Ser ni Gud där?
— Nej, svarade de alla.
Kaptenen log och sade:
— Ni ser staden och ni ser kyrkan men ni ser inte Gud. Varför? Jo, staden finns och kyrkan finns, men det finns ingen Gud. —

Då steg den troende mannen fram och sade:

— Ser ni alla kaptenen här?
— Ja, svarade alla.
— Ser ni hans uniform?

OCH JESUS LEVER...

— Ja, svarade alla igen.
— Ser ni också hans förstånd?

— Nej, svarade alla.
Nu var det den troende mannens tur att le då han svarade:
— Ja, då är det tydligt att han inte har något förstånd. —

Personligen vet jag att det finns en Gud och Han är densamme som fordom. Jag vet också att Jesus lever, och att Han är "densamme i går, i dag så ock i evighet". Hebr. 13: 8.

Jag var med på en ungdomsvecka i sommar. Jag har varit där förut, men den här somma-

ren var bäst. Vi var omkring 40 ungdomar och fick sannerligen erfara att Gud finns och att Jesus lever. 22 stycken av oss blev andedöpta, 4 stycken blev frälsta och en helbräddgjord från astma. —

Varje människa bär inom sig en längtan efter Gud sin Skapare. För att bli lycklig måste man få sin sak klar med Gud och det får vi av nåd genom Jesus Kristus. —

Frågan är bara om du själv vill.

Christer Bergström
Hallstavik



***Då såg Jesus upp och sade till kvinnan:
"Var äro de andra? Har ingen dömt
dig?"***

***Hon svarade: "Herre, ingen." Då sade
han till henne: "Icke heller jag dömer
dig. Gå, och synda icke härefter."***

LYSSNA TILL ARNE IMSEN



MRM 37. Klippa du som brast för mig/Jag vet en väg som leder/I evig kärlek/Sista resan. Solosång av Arne Imsen till ackomp. av hammondorgel, piano och gitarr.

MRM 28. Gyllne fält för vinden vaja/Gyllne morgon/Bortom gyllne sol. Bibelskolans strängmusik i Stockholm 1965 och Arne Imsen. Jag vet. Solosång av Arne Imsen.

MRM 27. Låt mig dricka ur krukkan/Jag tror på Gud/På en avlägsen höjd. Solosång av Arne Imsen.

MRM 23. O, rena mitt hjärta/ Jag vet att Gud vill ge dig bönesvar/ Många år gick jag på syndens väg/Tack, Guds lamm. Sång av Arne Imsen. Maranataförsamlingens strängmusik.

MRM 12. Maranata. Kort tal av Arne Imsen/Maranatasången. Sång av Maranatasångarna, Stockholm.

MRM 10. O, Jesus Du som fyller allt i alla/Vilken vän vi har i Jesus. Sång av Arne Imsen. lek/Tack Jesus kär. Sång av

MRM 2. Jesaja 53/O, vilken kär-Donald Bergagård, Erik Gunnar Eriksson och Arne Imsen.

MRM 1. Jag önskar att få se Jesus först av allt/Maranata-Midnattsropet/Jesus förlöste min själ/Jesus är här. Sång av Arne Imsen och Donald Bergagård samt Maranatasångarna, Örebro.

Vi har beslutat att ge Er ett specialerbjudande: Vid köp av 3 st. g-skivor erhåller ni en stycken av oss uttagen skiva **GRATIS**.

**25 st nya
sångblad
utkomna 1 dec.**

LP 102. Direktinspelning från Maranatas pingstkonferens i Stockholm 1966. Strängmusik, församlingssång, solo och duett. Tal av Arne Imsen m. fl. Sång av Sally Olsen och Rogelio Parilla från Västindien.



BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

För att ge Er tillfälle för effektivisering av Ert självavsnitt har vi beslutat att ge Er ett specialerbjudande: Vid köp av 3 st. grammofonskivor erhåller Ni 1 st. av oss uttagen grammofonskiva gratis. Vid köp av 5 st. grammofonskivor erhåller Ni 2 st. skivor gratis, som Ni i Er tur kan evangelisera med.

Namn:

Postadress:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

..... st. 25 st. nya sångblad.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och porto, mot avbetalning 25:— per månad.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

Kupongen insändes till **EVANGELII-CENTER**, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99. Jag vill sprida **MARANATA**-budskapet vidare och beställer en skivserie. Jag betalar 25:— per månad tills full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga skivor löser jag dem med 25:—.)

I SAMBAND MED BIBELSKOLANS AVSLUTNING

STORA MÖTEN I

FOLKETS HUS KONGRESSHALL

Mötestider:

Lördag den 11 nov.	15.30	Strindbergssalen
	19.30	Arbetsledarnas Hus, Hantverkargat. 78
Söndag den 12 nov.	11.00	Folkets Hus, Kongresshallen
	15.00	
	19.00	

ERNST HÖGLANDER, ERIK G. ERIKSSON, ARNE IMSEN, AGNE BARK, BJÖRNE
ERIXON och bibelskolans deltagare förkunnar evangelium.

Maranataförsamlingen.

Bild: Maranatomöte i Kongresshallen

